

ABONAMENTUL.

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
9 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

■ ■

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unitatea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:

odată 14 fil., a două
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

■ ■

Tot ce privește foaia
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unității”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Oameni și vremuri.

Va rămânea vecinică problemă, dacă oamenii mari produc epocile mari, ori din aceste răsar cei dinți. Cert e, că în fața vremilor uriașe se ridică și mințile mari, brațele de oțel, sufletele de eroi, iar cei mici se tocesc, după cum ceara se topește în fața focului.

E o fatalitate, că evenimentele își află oamenii lor mai întotdeauna nu la post, unde se așteaptă, ci răslățiți în mulțimea mare, uitați și necunoscuți, ceea ce a fost întotdeauna soarta spiritelor vizionare. Pe aici printre noi umblă mai toți cei care fac epocile și istoria unui popor, sunt în cutare slujbă modestă, ori chiar lipsiți de ea, și să închină dimpreună cu noi la multe capete de rând, pe cari iarăși soarta i-a ridicat pe aripile gloriei.

Nu e de ieri proverbul: Parva sapientia regitur mundus, nici neștiut adevărul, că nici un general, nu-și formează ștabul din capete mai luminate decât a lui, nici guvernatorul consilieri mai pricepuți decât el nu caută.

Căci pe timpuri normale cel cu o sută de jugăre, cel în pozițiuni alese și demagogul e omul mare, providențial. Iar la o mașinărie pusă în mișcare, la o întreprindere înjghebată nu se recere nici talent strălucitor, nici spirit de profet, ca să-i urmărești cursul natural, ce îl face de sine și prin sine.

Vremile, prin cari trecem însă, ne-au învățat să privim lumea și din alt unghi. Nu sunt tot zile de sărbătoare, când podoabă din afară, ridică omul dintre oameni. A sosit vremea oamenilor mari, — chiar și dacă sunt ascunși și nebăgați în seamă, — cari se impun prin talentul, priceperea, prevederea lor, ca să fie îndrumători de oameni, aducători de biruinți.

O spunem aceasta mai ales privitor la biserica noastră, care simte îndoit vremile, prin cari trecem și în care avem destui oameni de valoare puși în penumbră, osândiți la neactivitate ori așezați la un lucru nepotrivit spiritului lor cuprinzător. Ale noastre zile sunt prea epocale decât să nu invocăm strângerea rândurilor tuturor forțelor și valorilor.

Nu ne mai împăcăm cu ideea, că opera este făcută, mașinaria e în lucrare, supraveghetori se caută numai, cari să-i urmărească cursul obicinuit, căci nu se știe ceasul și minutul este neștiut, când se va cere eșirea pe teren pentru operă și o atitudine bărbătească pentru biserică. Să nu se creadă, că se pot face lucruri mari cu oameni mici și lucruri perfecte cu semioameni. Etapele și treptele în progres și mersul înainte al omenimei și al bisericii le constituie oamenii providențiali, cu suflet și inimă aleasă.

Războiul actual pe lângă alte multe ne mai dă larg prilej de meditațiune în această direcție. Nu sunt zilele întotdeauna senine și nu e nevoie să punem existența noastră și în mâni necompetente. Cei cari chemați sunt să vegheze și să înfăptuiască aceasta neapărată și justă pretensiune a noastră, au larg prilej de-a înțelege acum glasul vremii, ce strigă. Nime nu e indispensabil și mai ales nu e nime nemuritor, ca să poată crede, că ceea ce nu fac alții, face el. Toți cei de valoare, grupați trebuiesc, chemați la oficiul ce le incumbă în urma pregătirilor și aptitudinilor lor. În ștabul permanent, care conduce destinele noastre nu poate să fie numai un singur spiritus rector, căci nu e etern nime aici pe pământ, e nevoie să fie o sută, o mie, ca nicidecum instituția să nu sufere din lipsa oamenilor destoinici a conduce.

Alte popoare mari au și prilejul și abundența de oameni, pot alege mai în voie la cei acomodați evenimentelor. Iar ceice nu sunt în poziție de-a răspunde pentru faptele lor destinate mulțimei, au alte o sută și mie de mijloace, ca să se impună la îndrumarea evenimentelor epocali. Noi suntem însă un popor mic, o biserică cu o gingașă situație. Soarta noastră o hotăresc în totdeauna cei sus puși, exclusiv ei. Ceialalți dăm asistența numai și ne bucurăm ori plângem, dar iuvare non possumus.

Situația și numărul nostru ne impun deci, ca conducătorii noștri să fie cei mai aleși, iar ștabul, care le stă la îndemână cu sfatul și fapta, cel mai distins. Ne-ar osândi istoria și urmașii; dacă am admite ambiții nejustificate, oameni mici la cârma, unde se hotărește soarta unui neam, a unei biserici. Și nu am fi la înălțimea situației, dacă toată existența ne-am baza-o numai pe un om, când alătura de acela am putea avea atâta mulți asemenea.

Dacă înțelegem vremile de azi și ne doare de soarta bisericii, vom griji, ca la conducere și pozițiile cu răspundere să încapă toți bărbații de valoare, iar cei mici să dispară ca fumul în fața vântului.

Actualul Pontifice despre războiu. Ziaristul Cadenas din Madrid, după cum cetim în „Reichspost” s'a prezentat în audiență la actualul Pontifice Benedict XV. Cadenas a amintit de marea activitate a a Papei depusă în favoarea păcii. Am încercat tot ce mi-a fost posibil, a zis Papa. Am sperat, că nu peste mult se va sfârși războiul actual, dar noul conflict a încurcat și mai tare situația fiind-că a mărit cadrele tragediei popoarelor europene. Cred, că amestecul Italiei, a lungit mersul războiului pe un timp nedeterminat. Pacea, care se părea, că se apropie, acum din nou a dispărut de pe orizont.

După aceste Papa s'a interesat de opinia publică din Spania, a întrebat că e

decisă să-și păstreze neutralitatea până la încheierea războiului mondial, și a continuat: Războiul e grozav, de mii de ori e mai bună neutralitatea. Adesea mă cuget că în ce situație critică e regele Alfonso. În multe se asemănă cu a mea.

La încheierea audienței Cadenas a invitat pe Papa să-și mute reședința în Spania, unde poporul îl va primi cu cea mai mare încredințare. La ce Papa a răspuns: Nu. Mie mi-se impune acum, ca nici când altă dată să rămân la Roma, ca în goana neînfrântă a popoarelor, să propag principiul cumpătului.

Lissa. — La 20 Iulie s'au împlinit 49 ani dela învingerea flotei austro-ungare, raportată la Lissa, asupra flotei italiene. Toate ziarele aduc articole amănunțite despre lupta, ce a decurs în jurul Lissei, arătând, cum amiralul Tegetthof a înfrânt flota italiană, comandată de amiralul Persana, silindu-o să se retragă în Ancona.

Am citit aceste descrieri elegioase, cari sunt azi cu atât mai actuale, cu cât Adriatica este iarăși și astăzi teren de luptă, între vecii combatanți dela 1859.

La aceste elogioase comemorări și articole de ziare, nu am văzut pomenindu-se nicăieri numele eroului nostru dela Solferino, *baronul David Urs de Margina*, care încă în urma vitejiei dovedite la Solferino, a fost distins cu ordinul coroanei de fier clasa III. și crucea de cavaler a ordinului Maria Terezia, și pe baza acesteia cu titlul de baron. Baron Urs de Margina în 64 e trecut la penzie, dar după doi ani e chemat din nou sub arme, încredințându-se comanda insulei și a fortăreței Lissa, cel mai apropiat și cel mai expus punct din lupta cu Italia. El a oprit cu mare bravură atacul cumpănit al flotei italiene, reușind să-i stângenească înaintarea, interval de trei zile, până la so-

sirea escadrei împărătești sub conducerea amiralului Tegetthof.

Vom reveni.

„L'Independance Roumaine“ publică un articol de fond interesant, în care se spune: „Acțiunea Națională“ și-a început vacanțele și astfel vor rămânea de aici înainte tiradele, cari neliniștesc și pe oamenii mai liniștiți. Ziarul arată, că „Acțiunea Națională“ făcea propagandă pentru războiu cu orice preț, chiar și fără șanse de reușită. Bine înțeles, că propaganda aceasta nu acopere pe deplin interesele românismului. Noi avem datoria — scrie numitul ziar — să apărăm țaria statului român, să promovăm mărirea și bunăstarea poporului român. Toate celelalte rămân pe al doilea plan. Nu ne vom vărsa sângele decât pentru cauză românească. În afară de aceea credem, că înainte de-a trage sabia din teacă, să cumpănim perspectivele de succes, și să nu împingem patria spre dezastru. Ori cât de ideal a fost rolul lui Don Quijote, noi rămănem pe lângă rolul de a întări regatul, a cărui înflorire este speranța și chezeșia românismului.

Liga națiunilor pentru pace.

Ziarele din America ne înregistrează știrea, că în Filadelfia au avut mari manifestațiuni în favorul păcii. În scopul acesta s'a ținut, în sala istorică din Filadelfia, conferințe despre mersul căreia ziarele scriu pagini întregi.

Dezbaterile cele mai vii au decurs în jurul numelui ce se va da noii organizații.

Președintele universității din Harvard, conducătorul „comisiunii deciziunilor“ a rostit următoarele cuvinte despre acțiunea ligii:

„Suntem aici, zise el, pentru a forța pacea; altminteri, ne pierdem vremea de geaba... Avem în mână un mijloc de-a curma

războiul și acest mijloc este să amenințăm, că vom recurge la forță“.

Națiunile, cari vor intra în organizație pentru a asigura păstrarea păcii, vor pune în comun forțele lor economice și militare respective, pentru a o sili să recurgă la arbitraj pe aceea din ele, care ar voi să pornească în războiu.

Pentru ziarele din Tară. Comitetul redacțional al ziarului „Românul“ publică în nrul 146 următorul comunicat:

În ziarul „Epoca“ din București în mai multe rânduri s'au adus grave acuze comitetului executiv al partidului național român din Ungaria și Transilvania.

Ziarul nostru „Românul“, în deplină conștiință față de marile interese naționale cu obiectivitate a încercat să lămurească pe confrății dela „Epoca“, luând în apărare comitetul executiv, care în vremuri grele și în împrejurări anormale își împlinește datoria în limitele posibilității.

Deviza noastră este să căutăm și să găsim armonia între marile idealuri a întreg neamului românesc și între datoria față de patrie și tron. Conduita noastră este, așadar, pe deoparte a fi sentinela programului nostru național, iar pe de altă parte înțelepți sfetnici ai neamului românesc în cataclismele teribile cari se desfășoară prin acest groznic războiu.

Atitudinea noastră este impusă de un ordin mai înalt și dacă cu toate acestea în unele pasaje din articolii noștri s'a strecurat chiar și umbra personalităților, regretăm din adâncul inimei noastre, dar totodată spre orientarea tuturor declarăm, că nu ne vom mai dimitte în polemii ziaristice cu frații de dincolo și vom elimina din coloanele noastre toate elementele potrivite a stârni ura între frați, bănuieți și neînțelegeri, având noi

FOITA.

Pâne amară.

— Pilotul. —

După: *Dr. Gáspár.*

Cu vântrelele pe jamătate trase și funiile slobonoage sta „Zrinyi“*) pe marea Galbină, aproape de țărmurii Chinei. Pe hornul puternic năvălia fumul din cazanul aprins numai odinioară, la care se atășa subțirelul nor de vapor, ca o damă delicată lângă bărbatul robust.

Vaporul aștepta ceva.

După observațiile astronomice, precis de minuțioase, am sosit călătorind trei săptămâni, la gura râului Jandzig-Kiang, cecece ne-a documentat și apa murdară, galbenă „a râului albastru“, ce se varsă cu putere în apele vinete ale mării Galbene.

Vom fi fost cam douăzeci de miluri dela țărmul, ce se topia perfect în atmosfera nebuloasă și posomorâtă și socotind și drumul, ce trebuia să-l facem pe râul Wangpu eram cam 45 miluri dela Sanghai „Parisul“ Asiei.

Deși eram cuprinși de o impaciunță mare, provocată de un mers neîntrerupt de patru săptămâni și de „Parizul“ din apropiere, totuși nu am putut să continuăm drumul nostru, până ce pilotul — calanzul fluviului — nu vine pe vaporul nostru, ca să ne con-

*) Numele vaporului.

ducă printre mii de obstacole primejdioase, aflătoare la gura Jangtre Kiang-ului și de acolo pe râul Wangpu în portul dela Sanghai.

Intrarea în râuri e o problemă din cele mai grele a vapoarelor oceanice.

Chiar și în cazul când gura râului se întinde departe în mare și e presărată de stânci, ce se văd din depărtare, și cu turnuri luminătoare. Dar încă când țărmul revărsat năsipos se ridică de abia la câțiva metri de asupra oglinzii apelor, când nu există proporția ce se vede și lumina ce îndreaptă, care se arete calea.

În privința aceasta intrarea vestică a strămtorii Mogelhaens dinspre oceanul Pacific și atingerea portului Dsiddah — poarta, ce conduce la Mecca și Medina — nu e împreună cu atâtea primejdii, cum sunt gurile râurilor chineze. Gurile râurilor Jangxeg-jang, Min-Ho și Pey-Ho au o mulțime de straturi de nămol, stânci scunde și cecece e mai primejdios, un curs lat revărsat cu curgere foarte puțin adâncă.

De ambele lături ale țărmurilor se ridică la o distanță de câteva miluri, șiruri îngroșate de stânci pe o estenziune de peste 2000 miluri. Șirul acesta de stânci puternice formează o cetate cu mult mai puternică pentru China, dinspre mare, decât orice zid chinez, contra invaziei mongole, dinspre uscat. Din cauza aceasta naia își aștepta pilotul.

După cum rotește între stâncile nemărginitului Ocean paserile de mare așa patru-

lează pilotul pe luciul mării. Departe de țărm, de multeori la o distanță de o sută și o sută cincizeci de miluri, cutează să se sloboadă cu naia lui mică, pe valurile furioase ale mării. Trei părți din viața lui mizeră, sbuciumată, le petrece în largul mării, marea e viața, idealul lui, ei și-a dedicat viața, marea cuprinde toată știința lui. Îi cunoaște toate fazele, îi știe toate caprițiile și o iubește, fiindcă — e caprițioasă, fiindcă e furioasă, desmerdată, — e înfricoșată. O iubește cu iubirea unei femei, cu toată pățina, cu o iubire nesfârșită și cu abnegațiune. O iubește când e liniștită, când e de un luciu infinit, când se desmeardă în oglinda aurie, când în ea se frâng, într-o lumină vibratoare, razele soarelui, ce alunecă. Atunci și el își adună vâslele și se odihnește. O are dragă, când murmură, dacă undulează pe ea crețele, ce dispar după câteva secunde, o adoară când văjăie, când ridicând valuri se sbate sub uraganul, ce se încolțește șovăitor.

Fiindcă uraganul e pânea lui. Atunci toate năile au lipsă de el. În tempestate pilotul e salvatorul, îngerul mântuirii. El e, care cu brațele musculoase, cu privirea-i de vultur, salvează naia dintre stâncile, ce cuprind mormântul. El o conduce la port, la locul dulce al odihnei și al plăcerii; sau o conduce pe luciul mării, unde nu sunt movile de nisip, nici stânci uriașe, numai infinitul fără margini. Aici lasă naia, care pornește pe Ocean — ca și tinărul spre

totdeauna în vedere exclusiv numai marile interese ale neamului românesc.

Nu suntem autorizați a da sfaturi și confrăților din Țară, credem însă că și dlor ar face mai bine dacă, ridicându-se peste pasiuni în aceste mari zile istorice, ar elimina din discuțiile lor toate momentele potrivite a produce zavistie și neînțelegeri, bănuieli și certuri între frați și s'ar închina principiului mântuitor în astfel de situațiuni: solidarității.

Războiul european.

Budapesta, 20 Iulie. (Oficial).

Frontul rusec. Intre Vistula și Bug ieri trupele aliate, în urmărirea inamicului care se retrage, au străbătut întreg frontul zilelor din urmă. Numărul prinsonerilor transportați se ridică la 50 ofițeri și 3500 ostași. Trupele noastre la Sakal au făcut prinsonieri peste 3000 ostași. Spre vest de Vistula armata noastră, în lupte victorioase, a înfrânt rezistența rușilor. Lângă Ilzanka, spre sud și vest de Radom trupele austro-ungare au dat lupte violente. Cavaleria ardeleană a luat cu asalt localitatea Kostrzyn. Azi după amiază au ocupat trupele noastre Radom-ul. În Galiția ostică situația e neschimbată. La frontiera Bucovinei și Basarabiei am nimicit o brigadă rusă.

Frontul italian. Atacurile italiene de artilerie dela capul de pod dela Görz continuă. După bombardarea vehementă a artileriei italiene, trupe din divizia 11 de pedestrimă, în stare turmentată, au atacat sectorul dela Podgora. Inimicul, în unele zone,

a pătruns în tranșeele noastre, de unde l-am respins. După nouă pregătiri de artilerie, după amiază la 4 ore a urmat al doilea atac pe care l-am respins seara la 8 ore. Luptele violente pentru platoul dela Doberdo continuă. După amiază, honvezimea vitează maghiară a respins un atac puternic, dat asupra pozițiilor noastre de lângă Sdransina. Asemenea au eșuat și atacurile inamicului dela Polaza, Redipuglia și Muntecosich (spre nord de Montefalcone). Inimicul în tot locul a avut pierderi imense. Luptele de artilerie continuă la Isonzo-ul central, pe regiunea Krn și frontiera Carintiei. Pe regiunea sudică dela Krn am respins două atacuri date de trupele alpine. În luptele dela Kreuzberg italienii au avut 200 morți și toți atâți răniți, iar pierderile noastre sunt 42 oameni. Trupele noastre din nou au ocupat pozițiile ce sunt înainte de Schluderbach. Au eșuat și atacul trupelor italiene date asupra Codi-Sano-ei.

Berlin, 20 Iulie. (Oficial).

Frontul apusean. În legătură cu explozarea minelor dela castelul Hooge, spre est de Ypern, Englezii au pășit în ofensivă pe ambele laturi ale drumului Roge—Ypern. Ofensiva s'a prăbușit de pozițiile noastre. În unele locuri atacul nici nu l-au putut începe de artileria noastră. La Souchez, după atacuri cu granate de mână, au încercat ieșiri asupra pozițiilor noastre dela Fricourt.

Frontul ostic. În Curland am respins pe ruși la Gros, Schmardenal și Grandorf. Și spre est de Kurschanj se retrage inimicul. Trupele germane,

spre nord de Nogarod, au luat pozițiile dușmane. Spre nord de imbinarea râurilor Skroda și Pissa în special s'au distins glotașii recrutați din ținutul acesta. Am ocupat fortărețele zidite pe țărmurii nordici ai Ostrolenka-ei. Spre sud de Vistula trupele noastre au înaintat până la Blonie—Grojec. Aci rușii, în luptele de ariergarde, au pierdut 160 ostași și 2 mitraileze.

Frontul sud-ostic. Trupele generalului Woyrsch au respins puterile preponderate ale inamicului din pozițiile dela Ilzanka. Am respins toate contra-atacurile trupelor rusești, am făcut prinsonieri peste 5000 ostași. Trupele noastre sunt în urmărirea inamicului bătut. Cavaleria noastră a sosit la linia ferată dela Radom—Ivangorod. Intre Vistula superioară și Bug urmărim pe inamic, care se retrage.

*

Budapesta, 21 Iulie. (Oficial).

Frontul rusec. Spre sud de linia ferată ce duce dela Cholm prin Lublin la Ivangorod din nou am ocupat poziții. Cu toată rezistența îndârjită, trupelor aliate le-a succedat să rupă frontul în mai multe puncte. Spre sud-vest de râul Bistrița germanii în decursul nopții au silit pe ruși să se retragă. Armata arhiducelui Francisc Iosif, între Bistrița și Vistula au împințat rezistență puternică. Pe ambele laturi dela Borsechow trupele noastre, prin lupte crunte date din apropiere, au smuls dela trupele din Siberia pozițiile lor. Din armata aceasta, ieri trupele noastre au prins 30 ofițeri și 6000 ostași, și au capturat 9 mitraileze. Intre Pilița și Vistula inimicul continuă retragerea.

viață. Acolo, dacă are curaj, îi desface toate vâslele, o lasă să zboare, să năvălească; cu atât e mai bine, numai direcția să nu-i fie greșită. Mai iute ajunge la destinație.

Însă pilotul rămâne acolo și din nou așteaptă. Își pânzește pânea. Ori cât de tare ar murmura viscolul, ori cât de întunecat ar fi, el nu se salvează. Netnfricat stă acolo ea și stânca, care dealungul e sbiciuită de valurile uraganului, el nu merge în port. Dar cum ar și merge, când pânea lui e aici. Și dacă el ar scăpa, aici ar rămânea cel mai temut și mai mare concurent în lupta pentru existență, tempestatea. Dacă pilotul s'ar ruga, de sigur aceasta iar fi cererea; dă Doamne nopți cu întunecime deasă; dă vijelii și furtuni, pânea noastră cea de toate silele, fiindcă sunt mulți piloți și puține năi! Amin!

În direcția de nord-est apar pe orizont trei catarguri de năi. Pe naia noastră se adună vâslele, se închid ventilatoarele, columna de fum, ce iese pe horn, se îngroașă și naia pornește. Ne luăm direcția spre cele trei catarguri. Nu peste mult observăm pe deplin trei năi mici. Pe catargul câtorva fălăie steaguri mici, cari poartă în mijloc litera „P”, semnul pilotului. Era o naie americană, engleză și germană. Toate trei aveau direcția înspre noi. Ne-am oprit cam la o distanță de două mile de ei. Am așteptat să vedem, care va fi primul. Intre cei trei piloți decurge o vâslare de emulare pentru existență. Care e „prior tempore” acelaia e pânea 150 dolari.

La început era steagul american, semnul stelei, după aceea crucea roșie engleză, cu ceva mai în urmă crucea neagră germană. Toate trei năile erau adevărat capod'operă. Năile sunt de construcție mică, cu vâslele mari, ca și o propeliță cu aripi de vultur. Se apropiau de noi cu un mers plutitor, năvălind. Sub loviturile vântului erau aproape răsturnate, vâslele inferioare atingeau apa.

La o depărtare de 1000—1500 metri englezul și-a întins vâslele, și peste câteva minute naia americană l-a întrecut. Aceasta încă își desface vâslele de rezervă și zboară într-o linie cu cea engleză. Naia germană, probabil, și-a folosit toate pânzele, de aceea a întârziat. Englezul și americanul alergau „Mast an Mastast”.

Manevrarea vâslelor, făcută cu multă istețime, în care piloții emulează cu matrozii oricărui popor, a produs, în matrozii noștri, un interes deosebit. I-a adus într-o adevărată nervozitate. Pe lângă toată opreliștea severă, s'au aplecat pe pârcan, s'au urcat pe catarg și pe scările de funii; de acolo făceau observări, critici, fiecare în limba sa.

Catargurile englezului și ale americanului erau amenințate de greutate vâslelor. Catargurile, aproape de frângere, în formă de semicerc se îndoiu sub greutatea enormă; rostrurile ascuțite ale năilor formau, din valurile spumegate, fântâni sărătoare. Matrozii de pe naie — cam 8—20 chinezi — sbierau, se încurajau ca cu mai mare în-

cordare se desface vâslele. Și ei luau parte în premiul de emulare.

Ambii au sosit deodată la noi, dar englezul i-a întrecut. Nici vreme nu am avut să lăsăm scările, pe când, într'un mod neînchipuit, acela s'a acățat de parcul năii și cu o săritură s'a asvârlit pe bord și în momentul următor era înaintea noastră Mr. Burns „the langtze-Pilot”.

Mai întâi a salutată, cu multă curtuazie pe americanul învins: Good bye, Broom! Loock out for an ather man!

Mr. Burns era de statură mică, cu capul ridicat, fața brunetă. Pe cap purta un fes mare, de pe care atârna, până la jumătate spatele, un șal, iar pe pieptu-i lat purta un șerpar, pe care era gravat „salvatorul piloților”.

Depe fața lui înegrită de vifore, pe ochii albaștri, mici, depe toate mișcărilor se putea ceti o forță conștie, o hotărâre fermă și o liniște de fer.

Cu o așă liniște și siguranță, ca și cum ar fi eșit numai din cabină, după un somn lung, se plimba dealungul bordului, spre cabina comandantului și direct la comandant, căruia îi întinde mâna, ca la un cunoscut și îi spune:

How do Jou dr, Captain! I'm the Pilot!

La naiba! „Căpitanul nostru” în loc de salutare îl agrăește; că Dta ești amice!

Și e bine așa. Pe mare nu se cam îndoaie spatele omului.

Spre nord-ost de Zvolen landwerii germanii au nimicit capul de pod dela Iwangorod. In Galiția ostică, la Sakal din nou s'au iscat lupte vehemente. La Zlota—Lipa și Nistru situația e neschimbată.

Frontul italian. In regiunea Görz italienii și ieri au continuat ofensiva. Pe platoul Doberdo și la capul de pod dela Görz toată ziua s'au dat lupte. Spre seara inamicului i-a succes să ocupe culmile dela Monte San Michel și sud-ost de Sdraussina pe cari azi dimineață, le-a reocupat trupele de sub comanda lui Boog. Trupele noastre, spre sud-ost de Sdraussina, își apără pozițiile cu multă tărie. Atacul italienilor dat din flanc de pe culmile ce se estind spre ost de Sagrado, au fost respinse cu pierderi enorme pentru italieni cari au scăpat în tranșee. Trupele noastre țin ocupat întreagă partea de sud-vest din platou și au respins cu violență toate atacurile dela capul Görz, prin toate aceste am cauzat italienilor pierderi uriașe. Pe celealalte secțiuni dela litoral, relative a fost liniște. La frontiera Carintiei nu-s evenimente esențiale. Spre ost de Schlud-erbach trei divizii italiene au dat atac asupra Monte Piano-ului, dar i-am respins cu pierderi imense pentru agresori.

Berlin, 21 Iulie. (Oficial).

Frontul apusean. In părțile ostice din Argonnes trupele noastre, pentru reconstruirea pozițiilor, au mai ocupat încă câteva tranșee franceze; au făcut prinsoneri un ofițer și 365 ostași și au capturat o mitralieză. S'au dat mai multe atacuri în Vozezi, spre nord de Münster, între Lingekopf și Mülbach, pe cari le-am respins. In unele locuri, din tranșeele noastre, am scos pe inamic cu lupte de baionetă. Spre sud-vest de Reichsackerkopf inamicul are în posesiune o tranșee de a noastră. Pe frontul dela Ciedolshausen până la Hilsenfirst s'au dat mari canonade inimice. Am prins 4 ofițeri și 120 ostași, partea cea mai mare vânători alpini. La Bathaumendli un aeroplan german a silit să aterizeze un aeroplan francez. Aeroplanul în stare întreagă a ajuns în posesiunea noastră. Inimicul din aeroplane a aruncat bombe asupra orașului Colmar, 10 bombe au căzut pe edificiile orașului; un cetățean a murit, o femeie e rănită.

Diverse.

Episcopul Majláth la Blaj. Marți în 20 a. c. a sosit la Blaj episcopul Albei-Iuliei contele Gustav Majláth, unde a fost oaspele Excelenței Sale părintelui Mitropolit. Episcopul a venit cu trăsura și s'a reîntors la Alba-Iulia la câteva ore după sosire.

Prințul Hohenlohe la regele bulgar. Prințul Hohenlohe în drumul spre Constantinopol, în 19 crt. a sosit la Sofia, unde regele Ferdinand l-a primit în audiență. După audiența regală, prințul Hohenlohe s'a prezentat în audiență și la regina, iar seara și-a continuat drumul.

Trei consuli englezi se vor prezinta la Petrograd. „Frakfurter Zeitung“ anunță din Christiana, că în 20 crt. au călătorit prin Stockholm la Petrograd, trei consuli englezi unde se vor prezenta în misiune specială.

Muntenegru gata de ofensivă. Regele Muntenegrului Nichita, la banchetul dat în onoarea generalului Jankovici vorbind despre armată s'a exprimat, că este gata să înceapă o nouă ofensivă.

Slabe prospecte de pace. Ziarul „Tribuna“ din New York scrie, că dela începutul actualului războiu, nici când nu au fost mai puține prospecte de pace, ca în timpul prezent. America nu va mijloci pacea, fiindcă încercările nesuccese pot să micșoreze auctoritatea guvernului american.

A murit fostul ministru bulgar Genadiev? Rotterdam, 17 Iulie. — După ziarul „Daily Telegraph“ din Londra, Ghenadiev a murit. O versiune susține, că s'a sinucis, altă versiune, că a căzut jertfa unui asasinat.

Bulgaria își menține neutralitatea până la toamnă. După știrile sosite din Sofia, ministrul prezident bulgar Radoslavov a declarat, că guvernul bulgar nu trebuie să urgiteze mersul tratativelor ce sunt în decurgere cu puterile ententei, fiindcă Bulgaria e decisă, ca între ori-ce împrejurări, să-și mențină neutralitatea până la toamnă.

Situația din Sârbia. Corespondentul din București al ziarului „Vossische Zig.“ desminte comunicatele cari prezintă situația din Sârbia într-o stare de tot neagră. Diferite personalități fidedemne spun că Sârbii nu sufer nici o lipsă, epidemii nu băntuie, iar trupele sunt recreate pe deplin. Consulul american la București Wopicki a stat mai mult timp în Sârbia și a cercetat castrale soldaților captivi. Despre situația acestora Wopicki a declarat că e suportabilă.

Dăruire. On. Ilie Hirean, paroh în Sânmărtinul sărat, în amintirea repausatei sale soției Valeria Oltean, a dăruit fondului cultural archid. 5 Cor., fondului pentru studenți în caz de morb 3 Cor., și pentru Spitalul Sf. George 2 Cor., la oaltă 10 Cor. Primească mulțămită.

Aviz. Direcțiunea școlii comerciale superioare gr. or. română din Brașov anunță, că anul școlar 1915—1916 se va începe la prima Septembrie vechi 1915. Inscriserile se fac la direcțiune în zilele de 1, 2, 3 Septembrie. Pentru împedecarea aglomerării, elevii în clasa I comercială se vor prenota în urma cererii în scris înaintată până la 15 August st. v. la direcțiune. In clasa I comercială se vor primi numai 40 elevi, cari pot produce atestat de trecere din clasa IV gimnazială reală sau civilă, dela o școală publică.

Un epizod caracteristic. O patrulă dela regimentul nostru compusă din Români și Sârbi stătea la pândă după dușman. Deodată aud strigăte din partea opusă:

— Măi frate!

Ai noștri tac.

— Măi fraților!

Tăcere. Unul dintre Românii noștri — se vede că nu l-a răbdat inima să nu răspundă celor cari strigau în limba lui — le răspunde.

Deodată se ivesc din pădure câți-va Ruși înarmați. Ai noștri pun armele la ochi, iar ei strigau:

— „Stați! Nu împușcați, că suntem frați și ar fi păcat să vărsăm sânge. Venim la voi să ne dați de mâncare“.

După-ce au mâncat au zis:

„Voi ați făcut o bravură. Ne-ați prins cu arme cu tot. Duceți-ne la comandantul vostru“.

Comandantul a lădat patrula vitează.

Am vorbit și eu cu prizonierii, cari singuri mi-au enarat întâmplarea de mai sus. Cu câtă jale îmi povesteau de casă, părinți, soție și copii. Unul n'a putut să-și înăbușe durerea și să zică: „Vai Doamne! Greu ne pedepsești ca să luptăm cu frați de legea și limba noastră“.

Ce vorbe adevărate! Sărac neam român! Te lupti pentru toți și nimeni pentru tine!

„Drapelul“.

Act de mulțămită. Onorabila Direcțiune a institutului „Albina“, a binevoit a ne vota un ajutor de 100 cor. din suma destinată pentru scopuri de binefacere, pe care am adaus-o la fondul de 20 bani pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor noștri. Pentru acest sprijin generos, oferit clasei noastre de mijloc, aduceam onorabilei Direcțiune cele mai sincere mulțămite.

Sibiu, 15 Iulie n. 1915.

Comitetul „Reuniunii sodalilor români din Sibiu“.

Vic Tordășianu
prezident.

Ștefan Duca
notar.

Mulțămită. Subscrișii ne simțim de nou plăcut îndemnați a mulțami călduros și pe aceasta cale următorilor marimimoși dăruitori cari — cu toată vitregimea timpurilor prin cari trecem — și-au adus aminte de biserica noastră, întinzându-i prețiosul Dlor ajutor.

Ajutoare în bani am primit dela: dl Petru Fapp director școlar și soția Mariși n. Rațiu: 50 Cor; d. Petru Dumitru impiegat de poștă: 10 cor; d. Vasile Mitric învățător învățător mobilizat din Bucovina, din incident petrecerii sale în orașul nostru, ca reconvalescent după strapătele războiului 10 cor.; Credinciosul Ioan Florea, cântăreț 12 cor; parohianul Gheorghe Budelecan cu soția Elena 10 cor.

Altfel de ajutoare am primit dela d. Ștefan Suciu, restaurateur și soția, toate cele trebuincioase la s. Paști; d. Vasile Popa, maior p. prim curator bisericesc 2 sfesnice de părete de alamă; On. Curatorat bisericesc din Tohanul vechiu: un rând complet de ornate preoțești; Dna Carolina Hager, văduvă de maior, material de catifea și posomant la un tetrapod în preț de 31 cor. 37 fl.: Doamnele Susana Laslo, văduvă de președinte de tribunal și Tincuța Bogdan n. Pop, soție de profesor, 3 ornamente — vauluri — la ușile altarului; Dna Susana Laslo deosebit încă 2 fețe pentru masa altarului brodate cu mână; dna Aurora Chiutoan majoriță, o acoperitoare de masa altarului, lucru de mână; fca protopopului, Eugenia Brumboiu un rând de aiere (procovețe), o cutie pe masa altarului, și un decorativ — lucru de mână — la strana cantorilor.

Bunul Dumnezeu să le răsplătească tuturor cu bogatele sale daruri cerești!

Brașov 5 Iulie 1915.

Moise Brumboiu
protopop.

Vasile Popa
maior în r. primcurat. bis.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:

Augustin Gruțila.